

24 ΟΚΤ 1905

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ. — 40

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1905

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἔξωτερικῳ φράγκα χρυσά 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Γάνου καὶ Χώρας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (πρόεδρ.)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α. Μ. — Νοσοκομεῖον Ἑλλήν. Νικολάου καὶ Ἑλένης Ζαρίφη — Ἐκκλησιαστικά χρονικά — Αἱ πηνηγύρεις τοῦ μηνὸς (ἐσπρτὴ τῆς Ἰνδίκτου) — Νεχρολογία (Λήμνου Διόδωρος) — Δικαστικά ἀγγελίαι.

Ἡ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΩΝ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΙΤ ΧΑΝ ΤΟΥ Β'

Ἰκέτισι ταῖς χερσὶ δεήσεις πρὸς τὸν Ὑψιστον θερμὰς ἀναπέμφαντες, τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, πάντες οἱ πολυπληθεῖς, λαοὶ οἱ ὑπὸ τὰ σκῆπτρα μεγαθύμου ἀνακτος καὶ σοφοῦ κυβερνήτου τῶν τυχῶν αὐτῶν διατελοῦντες πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι, ἐν ἀγαλλιάσει καὶ εὐφροσύνῃ ἐπανηγύρισαν τὴν ἐξηκοστὴν τρίτην ἐπέτειον ἡμέραν τῶν γενεθλίων τοῦ μεγαθύμου καὶ λαοφιλοῦς αὐτοκράτορος, τοῦ γαληνοπάτου

Σουλτάνου Ἀβδοῦλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β'
φόρον εὐγνωμοσύνης ζωηρὰς τίνοντες Αὐτῷ, ἐνδε-

λεχῶς ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας καὶ εὐημερίας αὐτῶν καὶ ἀγρύπνως μοχλοῦντι, πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς πολλαπλῆς ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεως καθοδηροῦντι αὐτοὺς, δι' ἀγχινουστάτης δὲ καὶ περινουστάτης πολιτικῆς εἰς τὴν διεθνῇ εἰρήνην σθεναρῶς συμβάλλοντι, καὶ τοιούτῳ τῷ τρόπῳ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐημερίαν τοῖς πιστοῖς Αὐτοῦ ὑπηκόοις ἀσφαλίζοντι.

Δικαίως ἄρα πάντες οἱ ἐν τῇ ἀχανεῖ αὐτοκρατορίᾳ ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμοφροσύνῃ διαβιοῦντες τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων τοῦ σεπτοῦ αὐτῶν ἄρχοντος γηθοσύνης πανηγυρίζουσι καὶ δεήσεις τῷ βασιλεῖ τῶν βασιλευόντων ἀναπέμπουσιν ὑπὲρ μακροβιότητος Αὐτοῦ καὶ ἀκλονήτου ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου καὶ εὐκλεοῦς τῶν ὀθμανιδῶν βασιλικῷ θρόνῳ ἐδραιώσεως. Τῆς παγκοίνου δὲ ταύτης χαρὰς μέτοχον προθύμως αἰείποτε γινόμενον καὶ τὸ ἡμέτερον Γένος, ὅπερ πολλῶν ἐκάστοτε καὶ γενναιοφρόνων ἀξιοῦται χαρίτων καὶ εὐνοίας πατρικῆς, ἐτέλεσε τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ, ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτης συρροῆς ἐκκλησιασματος καὶ τῶν λογάδων τοῦ Γένους δοξολογίαν,

προεξάρχοντος τοῦ ἐθνάρχου ἡμῶν, τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. Ἰωάννου μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, τελεσθεῖσαν κατὰ τὸ εἰθισμένον πρόγραμμα.

Πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἱερᾶς τελετῆς, ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀπήγγειλε πρὸς τὸ φιλόνομον ἐκκλησίασμα τὴν προσφώνησιν ταύτην·

Σεβασμιώτατοι καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, μεγάλοι Σύμβουλοι καὶ λογάδες τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους καὶ λοιπὸν εὐσεβὲς καὶ φιλόνομον ἐκκλησίασμα.

Ἡ τὰ πάντα οἰκονομοῦσα καὶ διευθύνουσα ἄμετρος τοῦ Παναγίου Θεοῦ ἡμῶν πρόνοια καὶ εὐδοκία κατήξιωσεν ἡμᾶς ὅπως καὶ ἕτερον διανύσαντες ἐνιαυτὸν φθάσωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν χαρμόσυνον ταύτην ἡμέραν, ἐν ἣ ἐν χαρᾷ εἰλικρινεῖ ἅπαντα τὰ ὑπὸ τὰ ἐνδοξα τῶν Ὁσμανιδῶν σκήπτρα διατελοῦντα ποικίλα ἔθνη ἐορτάζουσι γηθοσύνης τὰ γενέθλια τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ σουλτάνου αὐτῶν Ἀβδουλ Χαμίτ Χάν αὐθέντου αὐτῶν.

Δόξα τῇ θεῇ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντων τῶν εὐσπλάγχυνος ἡμῖν οἰκονομηθέντων ἕνεκα.

Σήμερον, ἀγαπητὰ τέκνιά, ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ σεπτὸς ἡμῶν Ἀναξ εἰσέρχεται εἰς τὸ 64ον εὐδαιμον ἔτος τῆς ἡλικίας Αὐτοῦ. Ἡμεῖς δὲ, πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι ὑπὸ τοῦ Αὐτοῦ, καθ' ἐκάστην τῶν χαρίτων τῆς βασιλικῆς Αὐτοῦ μεγαλοφροσύνης ἀπολαύοντες καὶ τῆς πατρικῆς Αὐτοῦ καὶ ἐξειδιασμένης εὐνοίας πρὸς τε τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος πείραν καθ' ἡμέραν λαμβάνοντες, συνήλθομεν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τοῦ Ὑψίστου ναοῦ, κατὰ καθήκον ὑπέρτατον, ὅπως ἀναπέμψωμεν δόξαν καὶ αἶνον τῷ αἰωνίῳ Βασιλεῖ τῶν βασιλευόντων Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εὐδοκήσαντι ἵνα εὐτυχῶς καὶ αἰσίως ἀξιῶσιν τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα ἐορτάσαι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν εὐτυχὴ τῶν γενεθλίων Αὐτῆς ἡμέραν, θερμὰς δὲ ἀπευθύνωμεν αὐτῷ δεήσεις καὶ ἱκεσίας, ὅπως καὶ εἰς πολλὰς ἔτ. ἐτῶν περιόδους διατηρῇ τὸν Μεγαλειότατον Σουλτάνον ἡμῶν ὑγιᾶ καὶ ἀνώτερον παντὸς ἀνιάρου συναντήματος, ἐμπνέων ἀγαθὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν πιστῶν Αὐτοῦ ὑπηκόων, κρατύνων Αὐτὸν ἐν δυνάμει καὶ μεγαλύνων ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καὶ ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ὑπηκόων Αὐτοῦ. Ναί, Βασιλεῦ ἐπουράνιε καὶ δίκαιε, ἐπάκουσον τῶν ταπεινῶν ἡμῶν ἱκετηρίων εὐχῶν καὶ δεήσεων καὶ δὸς τῇ Α. Α. Μεγαλειότητι ὑγίαν ἄνοσον, μακροήμερευσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ δικαιοσύνῃ, ὅπως κατὰ τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον κυβερνᾷ τὸ ὑψηλὸν Αὐτοῦ Κράτος, παιδεύων τοὺς ἀτάκτους ἐν ἀγαθότητι καὶ ἀμείβων τοὺς πιστοὺς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ζῶν ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ἐπὶ μήκιστον βασιλεύων ἐν εἰρήνῃ καὶ δικαιοσύνῃ. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἐξοδὸν, προσεῖπε δι' ὀλίγων, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τὴν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν ἐξώστου, τὸ ἐν τῷ προαυλίῳ συνηθροισμένον πλῆθος, ἀναγγέλλας ἐπισήμως τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐορτήν, ὁπότε ὁ λαὸς ἐζητωκραύγησε τρίς ὑπὲρ τοῦ μεγαλειότητος ἀνακτος, εἶτα δ' ὑπὲρ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

*

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν πατριαρχῶν, παρόντων τῶν σεβασμ. συνοδικῶν, φερόντων τὰ αὐτοκρατορικὰ παράσημα, ὡς ἔφερε καὶ ἡ Α. Θ. Π., τῶν ἀξιότιμων συμβούλων, τῶν ἐπιτρόπων τῶν Ἀγίων Τόπων, τοῦ ἀρχόντος Μ. λογοθέτου ἐξοχ. Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου καὶ λογάδων τινῶν καὶ βαθμούχων, ἐδεξιώτατο πάντας ἡ Α. Θ. Π. μεθ' ὃ, ἐν συνόδῳ τοῦ τε Μ. λογοθέτου καὶ τοῦ καπουκεγαγιά, μετέβη εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ Ἀνάκτορα, ὑποβάλλων, ἐκ προσώπου καὶ τῶν λοιπῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ λαῶν, τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α. Μ. καὶ τὰς θερμώτερας εὐχὰς ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως· ὁ παναγιώτατος οἰκουμεν. πατριάρχης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς προσφώνησιν μεθερμηνευθεῖσαν τουρκιστὶ ὑπὸ τοῦ ἐξ. Μ. λογοθέτου.

Μεγαλειότατε καὶ Γαληνότατε Αὐτοκράτορ καὶ ἑνδοξε Σουλτάνε Ἀβδουλ Χαμίτ Χάν Ἐδένδῳ ἡμῶν.

Ἡ σήμερον ἀγομένη χαρμόσυνος τῶν γενεθλίων τῆς Ὑμετέρας Γαληνοτάτης Μεγαλειότητος ἐορτῇ, ἡ συναφείρας ἐνώπιον τοῦ ἐνδόξου Αὐτῆς Θρόνου τοὺς πνευματικοὺς ἀρχηγούς τῶν ὑπὸ τὰ κλεινὰ σκήπτρα Αὐτῆς πολυαριθμῶν ἐθνῶν, τῆς ἀπεράντου Αὐτοκρατορίας, χαρὰς καὶ εὐφροσύνης πληροὶ τὰς καρδίας πάντων τῶν πιστῶν Αὐτῆς ὑπηκόων, εὐγνωμονούντων ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ὧν ἀπολαμβάνουσιν ὑπὸ τὴν κραταιὰν αἰγίδα τῆς Ὑμετέρας εὐεργετικωτάτης Μεγαλειότητος, διότι πᾶν ἔτος, προστιθέμενον εἰς τὴν πολύτιμον Αὐτῆς Ζωὴν, νέα παρέχει ἐχέγγυα νέων χαρίτων, ἀπεργαζομένων ἀπὸ τοῦ ἐκλάμπρου Θρόνου Αὐτῆς. Τὴν χαρὰν ταύτην καὶ τὴν εὐφροσύνην τῶν πνευματικῶν ἡμῶν τέκνων καὶ πιστῶν ὑπηκόων τῆς Ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος διερμηνεύοντες οἱ ὧδε παριστάμενοι, ἐλέω Θεοῦ καὶ ἐπινεύσει τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος, πνευματικοὶ ἀρχηγοί, ὑποβάλλομεν ἅμα τῷ ἐνδόξῳ Θρόνῳ Αὐτῆς τὴν ἄκραν

αὐτῶν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν, εὐχόμεθα δὲ τῷ Ὑψίστῳ Βασιλεῖ τῶν βασιλευόντων Θεῷ ὅπως χαρίζηται τῇ Ὑμετέρᾳ λαοφιλήτῳ Μεγαλειότητι ὑγείαν ἀμετάπτωτον καὶ τὴν ἀνωθεν ἐνίσχυσιν εἰς τοὺς νυχθήμερον καταβαλλομένους ὑπ' Αὐτῆς μόχθους πρὸς διακυβέρνησιν τῆς ἀπεράντου Αὐτῆς Αὐτοκρατορίας, ἐπ' ἀγαθῶν τῶν πιστῶν καὶ ἀφωσιωμένων ὑπηκόων Αὐτῆς.

Ζήθι, Μεγαλειότατε, ἐπὶ μήκιστον, βασιλεύων ἐν εἰρήνῃ καὶ δικαιοσύνῃ. Ἀμήν.

Εὐμενέστατα ἀπαντήσας ὁ φιλόλαος ἀναξ, ἐβελτίωσε τοὺς ἐθνάρχας περὶ τῆς ἀκοιμητοῦ φροντίδος Αὐτοῦ ὑπὲρ εὐδαιμονίας τῶν θεόθεν ἐμπειστευμένων τῷ αὐτοκρατορικῷ Αὐτοῦ σκήπτρῳ λαῶν, φιλοφρονέστερον δὲ προσήνεχθη πρὸς τὸν παναγιώτατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην.

Τὸ ἐσπέρας ἡ Α. Θ. Π. προσεκάλεσεν εἰς τὸ δεῖπνον ἐν τῷ λαμπρῶς φωταγωγημένῳ πατριαρχικῷ οἴκῳ τοὺς σεβασμ. συνοδικούς, τὸν πανεμμητροπολίτην Σάρδεων καὶ τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ θεοθαδίστου Σινᾶ καὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρους Ἀθῶν, θερμὴν δ' ἤγειρε πρόπονσιν ὑπὲρ τοῦ ἐορτάζοντος αὐτοκράτορος ἡμῶν καὶ αὐθέντου.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΖΑΡΙΦΗ

Τῶν ἐκδιδομένων τριῶν ἐπισήμων γραμμάτων, τὸ μὲν πρῶτον ἀνεγνώσθη ἐν τῇ κοινῇ Συνόδῳ καὶ Συμβουλίου συνεδρίᾳ, περὶ ἧς λέγομεν ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς χρονικοῖς· τὸ δευτερόν ἐστιν ἀπόσπασμα πρακτικοῦ τῶν Δύο Σωμάτων περὶ τῆς φιλανθρώπου δωρεᾶς· τὸ τρίτον δ' ἐστὶ τὸ πρὸς τὴν εὐγενεστάτην κυρίαν Ἑλένην Νικολάου Ζαρίφη ἀποσταλὲν σεπτὸν πατριαρχικὸν γράμμα.

α'.

Παναγιώτατε,

Ἡ βαθυσεβάστως ὑποφαινομένη Ἑλένη χήρα Νικολάου Ζαρίφη, χριστιανὴ ὀρθόδοξος, διαμένουσα ἐν Πριγκήπῳ, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω τῇ Ὑμετέρᾳ θειοτάτῃ Παναγιότητι τὰ ἑξῆς·

Ἐπιθυμοῦσα ἀπὸ ἱκανοῦ ἵνα πραγματοποιήσω ἱερὰν ἐπιθυμίαν τοῦ μακαρίτου συζύγου μου Νικολάου Ζαρίφη ἀπεφάσισα ὅπως προβῶ

εἰς τὴν ἱδρυσιν Νοσοκομείου ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Νοσοκομεῖον Νικολάου καὶ Ἑλένης Ζαρίφη».

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διατίθῃμι πεντακοσίας μὲν χιλιάδας (500,000) χρυσῶν φράγκων διὰ τὴν ἀγορὰν οἰκοπέδου, τὴν οἰκοδομήν, τὴν ἐπίπλωσιν, τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκασιούτων χειρουργικῶν ἐργαλείων, κλινοστρωμνῶν καὶ ἀσπρορρούχων τοῦ ρηθέντος νοσοκομείου, δύο δὲ ἑκατομμύρια (2,000,000) χρυσῶν φράγκων διὰ τὴν ἑσαεὶ συντήρησιν αὐτοῦ.

Ἐπιθυμῶ δὲ ὅπως τὸ πρὸς συντήρησιν τοῦ ρηθέντος Νοσοκομείου διατιθέμενον ποσὸν τῶν δύο ἑκατομμυρίων φράγκων κατατεθῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ εἰς γαλλικὴν Τράπεζαν, καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον μείνῃ ἀναπόσπαστον καὶ ἄθικτον, ἀποσύρωνται δὲ μόνον οἱ τόκοι αὐτοῦ δι' ἐγγράφου φέροντος τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἐφόρων τοῦ Νοσοκομείου τούτου, τὴν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Τὸ ρηθὲν Νοσοκομεῖον ἀνεγερθήσεται τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, φροντίζοντος περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀπαιτούμενης κυβερνητικῆς ἀδείας, ἐν τοῖς περίξ τοῦ Σισλίου, ἐν τόπῳ καὶ κατὰ σχέδιον τῆς ἐγκρίσεώς μου, διορίζουσῃς μόνης μου τὸν ἀρχιτέκτονα καὶ ἐπιβλεπούσης τὴν ὅλην οἰκοδομήν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ, ὃν αὐτοσυντήρητον θὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἐποπτείαν τῆς ἀνωτάτης ἡμῶν ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς.

Ἐπιθυμῶ δὲ ὅπως τὸ ρηθὲν Νοσοκομεῖον διευθύνηται παρ' ἐφορίας, διατελούσης ὑπὸ τὴν προεδρείαν ἐμοῦ, ἐφ' ὅσον διατελῶ ἐν τοῖς ζωσιν, ἢ τοῦ ὃν ἐγὼ θέλω ὀρίζει ἀντιπροσώπου ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν μου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς πρεσβυτέρας τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ ταύτης ἀποβιωσάσης ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς νεωτέρας, καὶ μετὰ τὸν θάνατον ἀμφοτέρων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν ἀνεψιῶν μου, πρῶτον τοῦ Δημητρίου Κ. Ζαφειροπούλου, εἴτα, μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ του Γεωργίου Κ. Ζαφειροπούλου, καὶ κατόπι διαδοχικῶς ἐνὸς τῶν τέκνων αὐτῶν, ὀριζόντων ἀντιπρόσωπον ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἡ ἐφορία τοῦ Νοσοκομείου τούτου θέλω νὰ σύγκειται καὶ ἐκ τεσσάρων ἄλλων μελῶν τῆς ἐγκρίσεώς μου καὶ ἐκλογῆς μου, ὧν τὰ ὀνόματα θέλω, ὡς πρόεδρος, ὑποδεικνύει τῇ ἀνωτάτῃ ἐκκλησιαστικῇ μου ἀρχῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐπιθυμῶ δὲ ὅπως τὴν θέσιν ἐπιμελητοῦ ἐμμίσθου ἐν τῷ ρηθέντι Νοσοκομείῳ κρατῇ, ἐφ' ὅσον διατελῇ ἐν ζωῇ, ὁ κ. Στυλιανὸς Χαραλαμπίδης, ὅστις θὰ δικαιούται νὰ παρακάθεται ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῆς ἐφορίας τοῦ Νοσοκομείου ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

Τὸ ὑπ' ἐμοῦ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἰδρυθῆσόμενον Νοσοκομεῖον ἔσται αὐτοτελές, αὐτοδιοίκητον καὶ αὐτοσυντήρητον, οὐδεμίαν ἔχον σχέσιν μετὰ τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων καὶ τοῦ ἐν Ἑπταπυργίῳ Νοσοκομείου· θὰ ὑπόκειται δὲ μόνον τῇ ἀνωτάτῃ ἐν τοῖς Πιτριάρχείοις ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ. Ἀναλόγως δὲ τῶν πόρων αὐτοῦ θέλει διατηρῇ καὶ τὰς ἀπαιτουμένας κλῖνας, ἀπὸ τεσσαράκοντα μέχρι πενήτηκοντα.

Ταῦτα ἀνακοινουμένη τῇ Ὑμετέρᾳ θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ ἐπιθυμῶσα ἵνα κατοχυρωθῶσιν ἐν ἐπὶ τούτῳ πατριαρχικῷ καὶ συνοδικῷ σιγιλλιῶδι γράμματι, ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν Αὐτῆς καὶ διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ,

Ἐν Πριγκήπῳ, τῇ 3 ὁκτωβρίου 1905,

Τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος
ἐλαχίστη θεράπεινα
ΕΛΕΝΗ Ν. ΖΑΡΙΦΗ

6'.

**Ἀπόσπασμα τοῦ κατὰ τὴν συνεδρίασιν
τῆς 5 ὁκτωβρίου πρακτικοῦ
τῶν Δύο Σωμάτων.**

Ἡ συνέλευσις τῶν δύο Σωμάτων λαβύσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 6177 καὶ ἡμερ. 3 ἐ. μηνὸς ἐπιστολὴν τῆς κυρίας Ἑλένης, χήρας Νικολάου Ζιρίφη, ἀγγελλούσης ὅτι, ἐκπληροῦσα ἱερὰν ἐπιθυμίαν τοῦ μακαρίτου συζύγου αὐτῆς, ἀπεφάσισε τὴν διὰ δαπάνης δύο καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων ἰδρύσιν καὶ προικισμόν πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ Νοσοκομείου ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Νοσοκομεῖον Νικολάου

καὶ Ἑλένης Ζαρίφη», ὑφ' οὗς ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐπιστολῇ αὐτῆς ἐκτίθησιν ὅρους, ἐπεκρότησε μετ' ἀνευφημιῶν τὸ ὅπερ τοσοῦτον φιλογενῶς ἀναλαμβάνει ἡ εἰρημένη εὐγενὴς δέσποινα νὰ ἐκτελέσῃ ὑψίστον ἐθνικὸν ἔργον, καὶ πρὸς ταῖς ἐπὶ τούτῳ ἐκφρασθησομέναις αὐτῇ θερμαῖς εὐχαριστίαις τῆς Ἐκκλησίας, τῇ προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἀπεφῆνατο ὅπως 1) ὀνομασθῶσιν ἀμφοτέροι οἱ σύζυγοι μεγάλοι εὐεργέται, φιλόανθρωποι, φιλελεήμονες καὶ ἀγαστὰ τέκνα τῆς Μ. Ἐκκλησίας· 2) πρὸς τῇ δοθείσῃ τῇ κυρία εἰκόνι, ὁμοίᾳ τῶν διδομένων τοῖς ἡγεμόσι, δοθῇ αὐτῇ καὶ ὁ σταυρὸς τῆς εὐεργεσίας μετὰ τιμίων δώρων, ὅστις θὰ εἶναι κτῆμα διαδοχικὸν τῶν μελλόντων μετ' αὐτὴν νὰ προεδρεύσωσι τῆς ἐφορίας τοῦ ἰδρύματος· 3) στηθῶσιν ἐν τῷ ἰδρύματι αἱ πρωτομαὶ ἀμφοτέρων τῶν συζύγων ἰδρυτῶν, ἀναρτηθῶσι δὲ καὶ αἱ ἐλαιογραφικαὶ αὐτῶν εἰκόνες καὶ 4) κατὰ τὴν προσεχῇ ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου τελεσθῇ πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ λειτουργία εἰς μνημόσυνον τῆς ἀγήρω μνήμης τοῦ μακαρίτου Νικολάου Ζιρίφη καὶ ὑπὲρ τῆς υἰγείας τῆς χήρας αὐτοῦ κυρίας Ἑλένης

Πατριαρχεῖα τῇ 5 ὁκτωβρίου 1905.

ὁ πρόεδρος τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου
+ ὁ Κυζίκου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

(Τ. Σ.)

ὁ Α' γραμματεὺς
Π. Δ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

γ'.

Εὐγενεστάτη,

Ἐκ τοῦ ἐν ἀντιγράφῳ ἐπισυναπτομένου ᾧδε ἀτοσπάσματος πρακτικοῦ τῶν περὶ ἡμᾶς Δύο Σωμάτων τῆς Ἐκκλησίας Σωμάτων, τῆς ἱερᾶς Συνόδου δηλονότι καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, λαμβίνει πλήρη καὶ ἀκριβῆ γνῶσιν ἡ ὑμετέρα περιπόθητος ὑμῶν εὐγένεια μεθ' ὅσης πνευματικῆς εὐχαριστήσεως ἀνεγνώσθη ἐν κοινῇ ἐπισήμῳ συνεδριάσει ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ γ' ἱσταμένου μηνὸς τιμία αὐτῆς ἐπιστολή, καὶ μεθ' οὗς εὐγνώμονος προαιρέσεως καὶ εὐφημιῶν καὶ τιμῶν ἐπαξίᾳ ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπος γνώμη καὶ διάθεσις αὐτῆς τε καὶ τοῦ ἀειμνήστου συζύγου αὐτῆς, περὶ ἰδρύσεως καὶ συντηρήσεως ἐν τῇ βισιλευούσῃ φερωνύμῳ νοσοκομείῳ διὰ χορηγίας δύο καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων φράγκων.

Τὰ αἰσθήματα τοῦν τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς αἰδίου εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ὧτως ἡγεμονικὴν ταύτην πράξιν ἐκφράζοντες τῇ ὑμετέρᾳ ἀξιογαστῇ καὶ ἐριτίμῳ εὐγενείᾳ καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας πατριαρχικῆς τῆς δε ἐπιστολῆς, εὐχὰς καὶ δεήσεις ἀναπέμπομεν ἐνθέρμως πρὸς τὸν Ὑψιστον Ἰνα διατηρῇ μὲν εἰς τὸν αἰῶνα ἀληστὴν τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου, χαρίζεται δὲ αὐτῇ καὶ πᾶσι τοῖς οἰκείοις ὑγείαν ἀμετάπτωτον καὶ μακρόν τὸν βίον αὐτῆς μέχρι γήρωνς βιθυτάτου καὶ λιπαροῦ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

ἀπὸ 8 ὁκτωβρίου 5.

Τῆς ὑμετέρας περισπουδάστου ὑμῶν εὐγενείας
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κανονικαὶ ψᾶφοι.—Τῇ τρίτῃ (4) ἐγένοντο ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ αἱ κανονικαὶ ψᾶφοι πρὸς ἐκλογὴν μητροπολίτου Λήμνου, ἀντὶ τοῦ πρὸς Κύριον μεταστάντος ἀειμνήστου Διοδώρου. Ἐκ τῶν τριῶν τεθέντων ὑποψηφίων, τῶν θεοφιλ. ἐπισκόπων Παμφίλου κ. Μελισσηνοῦ καὶ Ναζιανζοῦ κ. Γερμανοῦ καὶ τοῦ πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτου καὶ ἀρχιεραγματέως τῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Γενναδίου Ἀλεξιάδου προεκρίθη παμψηφεὶ ἐκλεγείς ὁ τελευταῖος. Ὁ θεοφιλέστατος ἐψηφισμένος Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου, τελειόφοιτος τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς ἀπὸ τοῦ 1893, διετέλεσεν ἐν Μαρωνείᾳ διδάσκαλος ἐπὶ τετραετίαν· εἶτα διορισθεὶς τῷ 1897 δεύτερος γραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου, καὶ μετὰ πενταετίαν πρῶτος, ὑπηρετήσας μετὰ ζήλου, πολλὰ ἀπολαμβάνων ἀγάπην καὶ σεβασμὸν διὰ τὴν εὐγένειαν τῶν τρόπων καὶ τὴν χρηστότητα τοῦ χαρακτῆρος. — Προχθὲς δὲ, μετὰ τὴν ἐπὶ Συνόδου εὐχαριστίαν ἐποιήσατο καὶ τὴν νενομισμένην ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ.

Μητρόπολις Ἡρακλείας.—Συνεπεῖα ἀναφορῶν καὶ τηλεγραφημάτων ἐκ τοῦ τμήματος Τυρολλόνης καὶ Σερεντζίων τῆς μητροπόλεως Ἡρακλείας, συνεστήθη συνοδικῶς τῷ σεβασμ. μητροπολίτῃ Ἡρακλείας καὶ Ραιδεστοῦ κ. Γρηγορίῳ ὅπως ἀποστείλῃ εἰς Τυρολλόνην τὸν ἐν

Κεσσάνῃ θεοφιλ. ἐπίσκοπον Χαριουπόλεως κ. Φιλόθεον, ἀναθέσῃ δὲ τὴν ἀρχιερατικὴν ἐπίσκεψιν τῶν ὀρθοδόξων τοῦ τμήματος Κεσσάνης εἰς τὸν θεοφιλ. ἐπίσκοπον Τρωάδος κ. Τιμόθεον.

Μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως.—Ἐκ τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου καταλόγου τῶν γενομένων ὑπὲρ τῶν ὁμογενῶν θυμάτων τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει πυρκαϊᾶς συνδρομῶν μανθάνομεν ὅτι τὸ ὅλον χρηματικὸν ποσόν, τὸ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει συναχθὲν, διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπείας, ἀνῆλθεν ἄχρι τοῦδε εἰς 1360 λίρας τουρκικὰς καὶ 1000 φράγκα, ἐκτὸς τῶν γενομένων ἐν τοῖς Πατριαρχείοις συνδρομῶν. Ὡς ἐν τῷ δ' καὶ τῷ γ' καταλόγῳ βλέπομεν, ἀνὰ 50 μὲν λίρας τουρκικὰς προσήνεγκον ἡ εὐγενεστάτη κυρία Ἑλένη Ν. Ζαρίφη καὶ ὁ ἐρίτιμος τραπεζίτης κ. Κ. Ἡλιάσκος· ἀνὰ 10 οἱ ἀξιώτιμοι κκ. Ἀλέξ. καὶ Ν. Δ. Φωτιάδαι, υἱοὶ Δ. Μεζίκη, Α. Σινιόσογλου, Ράλλης καὶ συντροφία, πολλοὶ δὲ τῶν δυναμένων μικρότερο ποσά. — Ἡ ἐν Ἀθήναις κεντρικὴ ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐπιτροπεία συνέλεξεν ἄχρι τοῦδε περὶ τὰς 20,000 δραχμῶν. ὧν 5000 προσήνεγκεν ὁ Ἐρυθροῦς ἑλλήν. Σταυρός. — Ἐν Καίρῳ συνελέγησαν, μέχρι τῆς 22 τοῦ ἀήξαντος μηνός, 18,112 γρ. διατιμύσεως. ὧν τὰ 2117 συνελέγησαν μεταξὺ τῶν ἐν Σιμπίν-ελ-Κανάτερ ὁμογενῶν. — Αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες οὐ παύονται ἐπικαλοῦμαι τὰς συνδρομὰς τῶν ὁμοεθνῶν, οἵτινες ἄριστα γινώσκουσι τὰς τε κυκλοῦσας τὸ ἐν Ἀνατολῇ ἑλληνικὸν περιστάσεις ἅμα δὲ καὶ ἦν, ἔνεκα τούτων ἰδίᾳ, κέκτνται σημασίαν αἱ μεγάλαι ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ κοινότητες τῶν ὀρθοδόξων. Οἱ δυνάμενοι νὰ βοηθήσωσι τοῖς σκληρῶς δοκιμαζομένοις ἐκ τοιούτων δυστυχισμάτων ἐπιτελοῦσι καθήκον οὐ μόνον φιλανθρωπίας, ἀλλὰ καὶ φιλογενείας ἀκραιφνοῦς.

Μητρόπολις Βερροίας.—Ἐνεκεν ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων κατήλθεν εἰς Θεσσαλονίκην πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος, ὡς ἀγγέλλει ἡ «Ἀλήθεια» τῆς πόλεως ταύτης, ὁ σεβ. μητροπολίτης Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Κωνστάντιος.

Μητρόπολις Μεσημβρίας.—Ἐχορηγήθη συνοδικῶς καὶ πάλιν εἰς τὸν πανιερ. μητροπολίτην Μεσημβρίας κ. Χαρίτωνᾶ ἡ κανονικὴ ἄδεια τῆς εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐλεύσεως ἔνεκα τῆς πασχούσης ὑγείας αὐτοῦ.

Μητρόπολις Λήμνου.—Συνοδικῇ ἀποφάσει, διωρίσθη ἑξαρχος πρὸς παραλαβὴν τῆς περιου-

σίας τοῦ αἰμνήστου μητροπολίτου Λήμων Διοδώρου ὁ πανοσ. πατριαρχικὸς ἐφημέριος κ. Γαβριὴλ Κόντος, ἀναχωρήσας εἰς Λήμνον τῇ προχθὲς τετάρτῃ.

Μητρόπαλις Βιζύνης.—Τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Βιζύνης κ. Νικοδήμῳ συνεστήθη συνοδικῶς ἵνα μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον Πινακᾶ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ καὶ μὴ στερῇ τῆς ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψεως καὶ εὐλογίας τοὺς χριστιανοὺς τοῦ χωρίου λόγῳ ὅτι καθυστεροῦσιν ἐν τῇ ἀποτίσει τῆς ὀφειλομένης τῷ μητροπολίτῃ ἀρχιερατικῆς ἐπιχορηγήσεως, ὡς αὐτοὶ οἱ ὀρθόδοξοι Πινακᾶ ἔγραψαν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Μητρόπολις Δυρραχίου.—Περιελθόντος εἰς τὴν γνῶσιν τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ὁ πανιερ. μητροπολίτης Δυρραχίου κ. Προκόπιος ἐχειροτόνησε δύο ἱερεῖς, προερχομένους ἐξ ἐτέρων μητροπόλεων, ἀνευ ἐξετάσεως ἀκριβοῦς τῶν κατ' αὐτοὺς καὶ χωρὶς τῆς προηγουμένης συγκαταθέσεως τῶν μητροπολιτῶν ἐκείνων, ὡς ἡ κανονικὴ διατύπωσις ἀπαιτεῖ, ἐζητήθη συνοδικῶς ἡ ἐπὶ τούτῳ ἀπολογία τοῦ χειροτονήσαντος τοὺς ἀγνώστους αὐτῷ ἱερεῖς. Ὁ πανιερ. μητροπολίτης Δυρραχίου ἐβεβαίωσε τὰ περὶ χειροτονίας ἀγγελθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, συνιστῶν ἅμα ἑαυτὸν εἰς τὴν μητρικὴν αὐτῆς ἐπιείκειαν· ἐφ' ᾧ καὶ συνοδικῶς ἐνεκρίθη νὰ συστηθῇ αὐτῷ ἡ μὴ ἐπανάληψις τοῦ τοιοῦτου, ἀγγελλομένου ἅμα ὅτι αἱ συνέπειαι τῆς χειροτονίας αὐτῶν θέλουσιν ἐπιβαρύνει τὸν χειροτονήσαντα.

Κοινὴ συνεδρία.—Τῇ τετάρτῃ (5 ἀρξαμένου) συνήλθον εἰς συνεδρίαν κοινήν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἡ ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Δ. Ἔθν. Μ. Συμβούλιον καὶ μετ' ἀγαλλιάσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ἠκροάσαντο τῶν ἀγαθῶν ἀγγελιῶν τῆς Α. Θ. Π. περὶ τῶν νέων πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος δωρεῶν τῆς τε εὐγενεστάτης κυρίας Ἑλένης Νικολάου Ζαρίφη καὶ τῶν ἐριτίμων ἀδελφῶν Παντολέοντος καὶ Θεοδώρου Α. Μαυρογορδάτων. Τὰ δύο Σώματα, τὴν κοινῶς τοῖς φιланθρώποις εὐεργέταις τῶν νοσούντων ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην διατρανοῦντα, ἐψηφίσαντο τὰ δέοντα, καθὰ ἀναγινώσκονται ἐν τῷ μετὰ χειρὸς καὶ ἐν τῷ προσεχεῖ ἡμῶν φύλλῳ.

Γραφεῖον Ἱερᾶς Συνόδου.—Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου διώρισθη ὁ ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ 1902 εὐδοκίμως ὑπηρετήσας ὡς ὑπο-

γραμματεὺς ἱερολογ. διάκονος κ. Ἀθανάσιος Πιπέρας. Ὑπογραμματεὺς δὲ ὁ τέως καθήκοντα βοηθοῦ γραμματέως καὶ τριτεύοντος φιλοπόνως ἐκπληρώσας ἱερολογ. διάκονος κ. Ἀπόστολος Τρύφωνος, ὃν ἀντικατέστησεν ἐν τῇ θέσει τοῦ τριτεύοντος ὁ γραμματεὺς τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας καὶ καθηγητῆς τῶν ἱερῶν ἐν τῷ ἔθν. Ἰωάννης Παρθενάγωγος ἱερολογ. διάκονος κ. Ἀθηναγόρας Ἐλευθερίου.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ δευτέρᾳ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, μεταβὰς εἰς Πρίγκηπον, ἐπεσκέψατο τὴν εὐγενεστάτης κυρίαν Ἑλένην Ν. Ζαρίφη ὡς καὶ τὴν Α. ἐξ. τὸν ἀρχιμεταφράστην τῶν ἀνακτόρων Ἀλέξανδρον πασᾶν Καραθεοδωρῇ—Τῇ τρίτῃ, μετὰ καὶ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Τραπεζοῦντος, ἐπεσκέψατο τὰ ἔξω τῆς πόλεως Ρηγίου ἔθνικὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα.

Ὀνοματικαὶ ἐορταί.—Τῇ δευτέρᾳ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἡ Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο τὸν ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτην Σηλυβρίας, ἄγοντα τὴν ὀνοματικὴν αὐτοῦ ἐορτήν, ᾧ συνεχάρησαν οἱ τε σεβ. συνοδικοὶ, καὶ τηλεγραφικῶς πολλοὶ τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν, καὶ οἱ παρ' ἡμῖν τὰ κοινὰ πράττοντες—Τῇ τρίτῃ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ Ἱεροθέου Ἀθηνῶν, ἡ Α. Θ. Π. νύξατο τὰ δέοντα τῷ ἐορτάζοντι ἱερολογιωτάτῳ δευτερεύοντι κ. Ἱεροθέῳ Ἀνθουλίδῃ, ὃν πολλοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἐπεσκέψαντο.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί.—Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ τελουμένης ἐν Σταυροδρομίῳ τῆς κηδείας τοῦ πρὸς Κύριον μεταστάντος χρηστοῦ οἰκογενειάρχου Ἰωάννου Σαραφοπούλου, παρέστη ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ θανόντος πατριαρχικὰς εὐχὰς τοῖς τέκνοις καὶ συγγενέσι τοῦ θανόντος ἐρμνεύων, ὁ ἱερολογ. τριτεύων κ. Ἀθηναγόρας.

Εὐσεβὲς δωρεά.—Ὁ ἐν Κροστάνδῃ πρωθιερεὺς τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ ἐπ' ὀνόματι Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου εὐλαβέστατος πρεσβύτερος κ. Ἰβάν Σεργιέφ, ἔγραψε τῇ Α. Θ. Π. ὅτι, ἀναγνοὺς ἐν ταῖς «Ἐκκλησιαστικαῖς Εἰδήσεσι» τῆς Πετροπόλεως περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Πατριαρχείου δυσχερειῶν, ὧν ἕνεκα δυσχερῶς συντηρεῖται ἡ ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴ Σχολή, ἀποστέλλει τῷ παναγ. πατριάρχῃ χίλια ρούβλια, ἃ καὶ ἐδόθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς σχο-

λῆς. Ἐνεκρίθη δὲ συνοδικῶς ἵνα πρὸς εὐλογίαν πατριαρχικὴν καὶ ὡς ἀνάμνησις τῆς εὐαρεσκείας τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἀποσταλῇ τῷ πρωθιερεῖ κ. Ἰδάν Σεργιᾶ στραυρὸς τοῦ στήθους πολύτιμος.

Κληρικοί διδάσκαλοι. — Κελεύσει τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐχειροτονήθη τῷ παρελθόντι σαβᾶτῳ ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτου Σηλυβρίας κ. Διονυσίου ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου τοῦ Βλάχ-σεραγίου διάκονος ὁ ἑλλογ. διδάσκαλος τῆς ἐν Γαλατῇ Σχολῆς κ. Ἀντ. Κοτζαμανάκης ἐκ τῶν ἀρχαίων τελειοφοίτων τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς καὶ τῶν φοιτητῶν τῆς φιλοσοφικῆς τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας εὐδοκιμώτατα διδάσκων καὶ παιδιόθεν πόθον ἔχων νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν ἱερὸν κλῆρον· προσεχῶς δὲ χειροτονεῖται καὶ πρεσβύτερος. — Ἐκ τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τελειοφοίτων τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἐχειροτονήθησαν ἱερεῖς καὶ διακρίνονται ἐν τῷ κλήρῳ ἱκανοί, ὡς οἱ ἐπίσκοποι Παμφίλου κ. Μελισσηνὸς καὶ Ἀριστείας κ. Ἱερόθεος, ὁ πρῶν ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Μεγάλων Πυλῶν (Δούσκου) ἀρχιμανδρίτης Θεοφάνης Ἀγγελίδης, οἱ ἀρχιμανδρίται Θεόφιλος Λαμπρίδης (ἐν Ἰστανλίᾳ), Ἀθανάσιος Χρηστίδης (ἐνταῦθα), Ἰωάννης Αὐγερινὸς (ἐν Ἐφέσῳ), οἱ πρεσβύτεροι Κωνστ. Ἀρσενιάδης (ἐν Ρυσίῳ), Ἰωβιανὸς Λαυρακάς (ἐνταῦθα), ὁ διάκονος Χρυσόστομος Κανάκης καὶ ἕτεροι.

Γάμος. — Τῇ κυριακῇ τελουμένου ἐν Χάλκῃ τοῦ γάμου τοῦ ἑλλογ. διδάκτορος κ. Τομάζου Σγουρδαίου πρώτου χειρουργοῦ τοῦ ἐθνικοῦ νοσοκομείου μετὰ τῆς δεσποσύνης Παυλίνης Κ. Ἡλιάσκου, παρὼν ἐκπροσωπῶν τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ πανοσιολογ. Μ. ἀρχιδιάκονος κ. Βενιαμὶν ἐρμηνεὺς τῶν πατριαρχικῶν εὐχῶν ὑπὲρ ἀμφιλαφεῶς εὐδαιμονίας τῶν εἰς γάμου συνελθόντων κοινωνίαν. Τὸ μυστήριον ἐτέλεσεν ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Γερμανός.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. — Τὸ γραφεῖον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Σωματείου τῶν ἱεροψαλτῶν, τοῦ ὑπὸ τὴν σεμνὴν προσωνυμίαν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ σεμνυνόμενον, ἀγγέλλει ὅτι ἀρχονταὶ τὰ μαθήματα τῆς ὑπ' αὐτοῦ συσταθείσης σχολῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς, ὅτι διωρίσθη καὶ ὁ διδάσκαλος καὶ ὅτι οἱ μαθηταὶ διδάσκονται δωρεάν. Ἐλπίζοντες ὅτι θέλομεν μάθει προσεχῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγγραφέντων

μαθητῶν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ διδασκάλου εὐχόμεθα θερμῶς ἵνα πλήρης ἐπιτυχία στέφῃ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς μόχθους τῶν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς ἀφιλοκερδῶς καὶ ἐν ἀγνῶ ὑπὲρ αὐτῆς ζήλῳ ἐργαζομένων.

Ἱερὰ μονὴ Σινᾶ. — Τῇ 24 παρελθόντος μηνὸς ἀνεχώρησεν ἐκ Ζακύνθου μεταβαίνων εἰς Ὀλυμπίαν καὶ πρὸς προσκύνησιν εἰς τὴν ἱερὰν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου μονὴν ὁ σεβ. ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ καὶ Ραϊθοῦς κ. Πορφύριος, ὡς ἀναγινώσκομεν ἐν ταῖς ἐφημερίσι Ζακύνθου, ἐξ ὧν μαθάνομεν τὴν τε μετάβασιν εἰς Ζάκυνθον καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἐπίσκεψιν ἐν τοῖς ἐν Ἑλλάδι μετοχίοις τῆς ἱερᾶς τοῦ Σινᾶ μονῆς, ὧν τὴν κατάστασιν ἐκ τοῦ συνεγγύς ἀνέλαβε νὰ ἐξετάσῃ, κατὰ καθήκον, ὁ σεβ. ἀρχιεπίσκοπος, ὡς ἐγένετο γνωστὸν ἀπὸ τινος.

Ἐφάνη ἐσχάτως δειλῶς ἐν Πέραν φυλλάδιον, γραφὲν, φαίνεται, ὑπὸ τινος ἀργυρωνήτου δασκάλου, σχόντος τὸ εὐτύχημα νὰ διαπαιδαγωγηθῇ ὑπὸ τοῦ προεστῶτος τοῦ χωρίου του, δι' οὗ πειράται νὰ ἐκπλύνῃ τὸν ρύπον, ὃν αὐτὸς προσῆψεν, ἀτυχῶς, τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ δειμνήστου ἐκείνου ἀνδρὸς, τοῦ ἐν μακαριστοῖς κοιμωμένου Χρηστάκη Ζωγράφου, ὅστις εἴτε πολλὰ, εἴτε ὀλίγα ὑπὲρ τοῦ Γένους ἐπραξεν, εἴτε καλῶς, εἴτε ἄλλως τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ ὑπούργησεν, ἀληθὲς ὅτι εἶχε τὴν καρδίαν αὐτοῦ διαφλεγομένην ὑπὸ εὐγενοῦς φιλοδοξίας, πειρώμενος νὰ προσεγγίσῃ τοὺς μεγάλους τοῦ Γένους εὐεργέτας, τοὺς πατριώτας αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς προλεγομένοις αὐτοῦ ὁ μαθητὴς τοῦ προεστῶτος ἐπισωρεύει ἄρρητ' ἀθέμιτα, φροντίζων νὰ ἐπιρρίψῃ πᾶσαν τὴν εὐθύνην τῶν πεπραγμένων ἐν τοῖς Πατριαρχείοις διὰ τὴν διαθήκην, τὴν θέλῃσιν ἂν θέλῃ, τοῦ δειμνήστου Χρηστάκη Ζωγράφου τῷ πατριάρχῃ, ὀφλισκάνων διὰ τούτων ἢ συνείδησιν πεπωρωμένην, ἢ ἄγνοιαν δασκάλου, προεστικὴν ἀγωγὴν λαβόντος, διότι γνωστὸν παντὶ τῷ μὴ ἔχοντι τὰ ἄνω ἀνεπίζηλα ἰδιώματα, ὅτι ὁ πατριάρχης οὐδὲν πράττει μόνος, οὐδὲ δύναται νὰ πράξῃ, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς δικαστικοῖς τοῦ Συμβουλίου, ἐκτελῶν, ἀνευ μάλιστα veto, τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, οἰαιδήποτε κἂν ᾧσι, ἐν δὲ ταῖς κοιναῖς τῶν Σωμάτων συνεδρίασις κρατεῖ, ὡς πανταχοῦ, ἡ γνώμη τῆς πλειονοψη-

φίας, ὅποτε ἐνδέχεται ὁ πατριάρχης καὶ νὰ μειονοψηφῇ.

Ἄλλ' ὁ οὐχὶ καλῶς, ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, ὑπηρετήσας τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸν μακαρίτην δάσκαλος, διότι ἀδύνατον ἦτο αὐτῷ, τοιούτῳ ὄντι, ἄλλως νὰ ὑπηρετήσῃ αὐτὴν, μάτην πειράται νὰ βάλῃ τὸ ψεῦδος τῇ ἀληθείᾳ. Ματαίᾳ ἀπόπειρα. Ὁ μακαρίτης δὲν ἀφῆκε (ς) διαθήκην (ς). Ἀφῆκεν ὅμως θέλῃσιν τοῖς ἀπογόνους αὐτοῦ; Ὁφείλον οὗτοι νὰ σεβασθῶσιν αὐτήν; Ναὶ ἢ οὐ; Βεβαίως ὀφείλον, ἂν μὴ ἦσαν διαπαιδαγωγημένοι ὑπὸ τοῦ τοιούτου δασκάλου, γενομένου ἀπ' ἀρχῆς σκόλοπος τῇ οἰκογενείᾳ.

Οἱ ἀπόγονοι ἐσεβάσθησαν τὴν θέλῃσιν τοῦ μακαρίτου γενάρχου αὐτῶν, διὸ κατὰ τὴν διανομήν τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἐκράτησαν εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας λίρας διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ἀναγόμενον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θελήσεως τοῦ γενάρχου αὐτῶν, ὅστις δι' αὐτοὺς ἐθυσιάσθη· ἐσεβάσθησαν ἀληθῶς αὐτὴν προσενεγκόντες διακοσίας χιλιάδας φράγκων χρυσῶν διὰ τὸν συμβιβασμόν. Βεβαίως πᾶς μὴ ἔχων τὰ ἰδιώματα τοῦ φυλλαδιογράφου δασκάλου ἀδύνατον νὰ μὴ ἐννοῇ ὅτι ὑπῆρξε καὶ κατὰ τὴν συνειδήσιν τῶν ἀπογόνων διαθήκη—θέλῃσις σεβαστὴ—ὑπὲρ ἧς ἐπραξαν τὰ προειρημένα, διότι ἀδύνατον νὰ ὑποθέσῃ τις ἄλλως, ὅτι δηλ. συμβουλῇ τοῦ δασκάλου οὗτοι, εἰς μνήμην αἰωνίαν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἀπεφάσισαν πρῶτον τὴν ἐπιφύλαξιν καὶ εἶτα τὴν προσφορὰν.

Τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων, οὐ χρῆζει πολλῆς δασκαλικῆς ρητορείας πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἀσέβεια διεπράχθη πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς καὶ ἀναξίως ἐφέρεθσαν οἱ ἀπόγονοι πρὸς τὸν γενάρχη, ἐγκλημα δὲ ἐθνικὸν ὅτι ἔσυραν τὸ Πατριαρχεῖον ἐκεῖ, ὅπου οὐδέποτε περὶ τοιούτων ὑποθέσεων παρέστη· ἐνεκόλαψαν στίγμα φοβερόν τῇ μνήμῃ τοῦ εὐεργετικοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς, τοῦ ὁποῖου, ἀτυχῶς, ἡ ἀγαθὴ μνήμη διεκόπη. Ἐν τινι φύλλῳ τοῦ «Κράτους» ἐφάνη τί ἐζητήθη· περὶ τῶν λοιπῶν ὅλων τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ εἰσὶ μάρτυς.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΛΗΜΝΟΥ

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλη τῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὸ παρελθὸν σάββατον ὁ ἐν Χίῳ ἐπελθὼν θάνατος τοῦ μητροπολίτου Λήμνου Διοδώρου Μάσχα, οὗ ἡ ὑγεία ἀπὸ

πολλοῦ εἶχε πάθει. Ἡ κηδεὶα τοῦ ἀειμνήστου Διοδώρου ἐτελέσθη ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ Χίου, προεξάρχοντος τοῦ πανοσιολογ. ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου μετὰ πολλῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, ὁ δὲ νεκρὸς ἐτάφη ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, κατὰ τὴν «Ἀρμονίαν» τῆς Σμύρνης.

Ὁ ἀειμνήστος Διοδωρος, ἐν Χίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν τῷ γυμνασίῳ αὐτῆς σπουδάζας, διήκουσε τὰ μαθήματα τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς, ἐξ ἧς ἀπελύθη τελειοδιδάκτος τῷ 1880. Ἐσπούδασε κατόπι τὴν φιλολογίαν ἐν τῷ Ἀθηνῶν ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ καὶ λαβὼν τὸν τίτλον προλύτου, ἐπανῆλθεν εἰς Χίον τῷ 1886, διδάξας ἐν τῷ γυμνασίῳ μέχρι τοῦ 1895, ὅτε διωρίσθη βοηθὸς τοῦ πατριαρχικοῦ πρωτοκόλλου καὶ τῷ 1896 Μ. ἀρχιεπίσκοπος. Τῷ 1899 ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Λήμνου.—Ὁ ἀειμνήστος Διοδωρος ἀπήλαυε τῆς κοινῆς ἀγάπης διὰ τὸ τοῦ χαρκατῆρος εὐέντευκτον καὶ μελίχριον καὶ τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων.

Αἱ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

(ἐορτὴ τῆς ἰνδίκτου)*

Ἡ θεωρία Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως περὶ τῆς ἰνδικτιῶνος ὅτι «τοῖς τὰ ἐλλήνων φρονοῦσι ρωμαίοις ἐξεύρεται τὸ τῆς ἰνδίκτου καὶ ἐπινεμήσεως ἔθος διὰ τὸ φανερῶς ἐπὶ τοσοῦτοις ἐναλλάττειν χρόνοις τὰς τῶν ἀνθρώπων ἡλικίας», ὑποβόηθαι πως ἡμῖν εἰς εὐρεσιν τῆς καθιερώσεως ἢ μᾶλλον τοῦ λόγου τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐορτάσεως τοῦ δευτέρου μέρους τῆς τελετῆς. Τὴν θεωρίαν ταύτην, ἀναγινωσκομένην ἐν τῷ «Συντάγματι κατὰ στοιχεῖον» (κεφάλ. ζ' στοιχείου Π. Πάλλη καὶ Ποτλῆ τόμου ΣΤ' σελ. 416), Νικόδημος ὁ τοῦ Συναξαριστοῦ, κατὰ Σεβαστὸν τὸν Κυμινίτην, ἐρμηνεύων, γράφει ὅτι «κατὰ δεκαπέντε χρόνους ἀλλάττουν οἱ ἄνθρωποι μεγάλας ἐναλλαγὰς· διότι εἰς τοὺς δεκαπέντε χρόνους ἀρχίζει ὁ ἄνθρωπος νὰ τριχιόνη· εἰς τοὺς δις δεκαπέντε λαμβάνει τὸ τέλειον τῆς ἡλικίας· εἰς τοὺς τρεῖς δεκαπέντε γίνεται μεσοκαιρίτης· εἰς τοὺς τετράκις δεκαπέντε γίνεται ἀσπρογένης· εἰς τοὺς πεντάκις δεκαπέντε γίνεται γέρον καὶ εἰς τοὺς ἑξάκις δεκαπέντε ἐσχατόγηρος». Ἡ διδασκαλία αὕτη, ἥτις ἦν οὐχὶ βεβαίως τοῦ Βλαστάρεως, ἀλλὰ

* συνέχ. ἀπὸ σελ. 441—443.

τῶν πρὸ αὐτοῦ λογίων, ἥτοι πρὸ τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος, συνετέλεσεν, ὡς εἰκάζω, εἰς τὴν καθιέρωσιν εὐχῆς εἰ οὐχὶ πρὸς εὐλογίαν καὶ τῶν ἡλικίων ἀλλὰ γοῦν εἰς συγγνώμην τῶν κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῶν χριστιανῶν διαπραττομένων, ἐπειδὴ νύλογεῖτο καὶ τῆς δεκαπενταετοῦς χρονικῆς περιόδου καὶ τῶν ἀνὰ δεκαπέντε ἔτη τμημάτων αὐτῆς ἡ ἑναρξίς.

Ἀλλὰ τῆς ἱερᾶς ταύτης συνηθείας τὴν ἑναρξιν οὐδὲ κατὰ προσέγγισιν τινα δυνάμεθα ἵνα εὖρωμεν ἐν τοῖς πρὸ τῆς ἀλώσεως χρόνοις. Οἱ χειραγωγοὶ λείπουσιν· ἐκ μὲν τῶν Μηναιῶν καὶ τῶν Τυπικῶν οὐδὲν πορίζομεθα· τὸ δὲ λεγόμενον Βασιλειανὸν Μηνολόγιον, ὡς ἀναγινώσκουμεν ἐν ΡΙΖ' τόμῳ τῆς τοῦ Migne Πατρολογίας, τὰ αὐτὰ τοῖς ἐν τῷ Μηναίῳ γράφει καὶ προστίθουσιν «ἐκτοτε (ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Σωτῆρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἰουδαίων) ἔχαρίσατο ἡμῖν τοῖς χριστιανοῖς τὴν ἀγίαν ἑορτὴν ταύτην, ἣν καὶ προθύμως ἑορτάζοντες εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ». Μετὰ τὴν ἐντεῦθεν σιωπὴν, δύο λοιπὸν εἶδη πηγῶν καὶ μαρτυριῶν ἔχομεν· τὰς ἐπὶ τῇ Ἰνδίκτῳ εὐχὰς καὶ τοὺς τῶν ἱεροκληρικῶν λόγους· καὶ οὗτοι μὲν εἰσὶν ἐκδεδομένοι τύποις, ἀνέκδοτοι δ' αἱ εὐχαὶ καθ' ὅσον γινώσκω. Ἐκ τῶν πέντε γινωστώ μοι λόγων, οἱ μὲν δύο ψευδεπιγράφως ἀποδίδονται τῷ Χρυσοστόμῳ, γραφέντες ἔτη πολλά καὶ αἰῶνας μετ' αὐτὸν, ὁ δὲ τρίτος ἔργον ἐστὶ Θεοφάνους ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίου τῆς Σικελίας τούπικλιν Κεραμέως. Τῶν εἰς Χρυσόστομον ἀποδιδόμενων ὁ συντομώτερος οὐδὲ λέξιν γράφει περὶ Ἰνδίκτου, τοῦθ' ὅπερ παρετήρησε καὶ ὁ Σαβίλιος, ὃς ἠδύνατο μᾶλλον ἢ ἀποδοκιμάσῃ τὸ τῶν ἰδεῶν ἀσυνάρτητον τοῦ ψευδοχρυσοστόμου· ὁ δ' ἐκτενέστερος καλεῖ πρὸς ἀγαλλίασιν τοὺς πιστοὺς ἐπὶ τῷ ὅτι τὴν εἰσοδὸν τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ τιμᾷ τοσοῦτων μαρτύρων ἐσμὸς στεφανῶν ἅμα καὶ τὴν τοῦ παρελθόντος συμπλήρωσιν, μεθ' ὃ κεῖται τῶν μαρτύρων ἐγκώμιον τῶν κατὰ τὴν πρῶτην τοῦ σεπτεμβρίου μηνὸς ἑορταζομένων. Ὁ θέλων ἢ ἀναγνῶ τοὺς δύο λόγους, κειμένους ἐν ΝΘ' τόμῳ τῆς Πατρολογίας τοῦ Migne (στῆλη 575 καὶ 673), ματαιοπονεῖ ἐὰν ζητῇ ἢ ἀνεύρῃ περὶ Ἰνδικτιῶνος οἰανδήποτε μαρτυρίαν. Ὡστε καταφεύγομεν εἰς τὸν Θεοφάνη κατ' ἀνάγκην.

Οἱ λόγοι αὐτοῦ ἐξεδόθησαν τὸ δεύτερον ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ τυπογραφείου τῶν Ἱεροσολύμων τῷ 1860, καὶ πρῶτος ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ κεῖται

ὁ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου· ἀλλ' ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συνεορταζομένους ὁσίοις καὶ μάρτυρας, ὧν μετὰ, κατὰ τὸ μνηολόγιον τῆς ἐν Σικελίᾳ Ἐκκλησίας, ἀριθμοῦνται καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐπὶ τὰ παῖδες οἱ ἐν Ἐφέσῳ, ὧν τὴν μνήμην τὰ μνηολόγια τῶν κατὰ τὴν ἐφ' ἀπὸ τῆς ἀγιοτάτων Ἐκκλησιῶν τῇ 4 αὐγούστου σημειοῦσι γεραίρομένην. Καὶ τὰ πλείω μὲν ἐγκώμια τῷ στυλίτῃ Συμεῶν ἀποδίδονται· ὁ δὲ χρήσιμον ἡμῖν ἐν τῷ περὶ τῆς Ἰνδίκτου λόγῳ τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὁμιλίας· «Ἐλθέ καὶ αὐτὸς πρὸς τὴν σὴν πατρίδα τὴν νοπτὴν Ναζαρέτ, ὅπερ καθάρότης ἐρμηνεύεται τῇ ἐλλάδι φωνῇ. Ἐλθέ πρὸς τὴν τοῦ βίου καθαρότητα. . . . Ἄν εἰς ταύτην ἔλθῃς, Πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ σέ· γενέσθω σοι ἡ τοῦ χρόνου ἀρχὴ καθαρωτέρου βίου ἀρχή. Ἐδοῦλενες μέχρι νῦν ἁμαρτία τινί; Τῷ τοῦ ἐνιαυτοῦ τέλει λαβέτω καὶ αὕτη τὸ τέλος. Ἀρχὴ σοι πολιτείας ἐναρέτου γενέσθω τὰ Ἰνδικτα». Καὶ τὸ μέρος τοῦτο μόνον ἐστὶ τὸ ποιοῦμενον μνησίαν καθαρῶς βίου μέλλοντος καὶ λήξεως τοῦ ἁμαρτωλοῦ παρελθόντος· τοῦτο δ' ἠδύνατο δικαιῶσαι τοὺς εἰσαγαγόντας, ἐπὶ τῇ πανηγύρει τῆς Ἰνδίκτου, καὶ μνησίαν τῶν ἡμῖν πεπραγμένων ἁμαρτημάτων καὶ συγγνώμης αἰτησὶν ἐπὶ τῶν ἀκουσίως ἢ ἐκουσίως, ἐν ἀγνοίᾳ τε καὶ γνώσει, πεπλημμελημένων. Παραλείπω τὸν εἰς ἀρχὴν τινα ἐνιαυτοῦ λόγον Εὐσταθίου τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης οὐδὲν ἡμῖν ὄντα χρήσιμον, καθὼς παραλείπω, δι' ὅμοιον λόγον, τὴν 24 κατήχησιν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου, ἐκδεδομένην ὑπὸ τοῦ πολυμαθοῦς πρεσβυτέρου Emmanuel Aunray.

Προσφεύγοντες, ἐξ ἀνάγκης, εἰς τὰς εὐχὰς τὰς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ, οὐδὲν ἐκ τοῦ ἐν αὐταῖς περιεχομένου συμπέρασμα συνάγομεν περὶ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς πανηγύρεως. Τὴν παλαιότεραν τῶν ὑπ' ὅψιν μου συνέγραψεν ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀθανάσιος, περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος· ματαίως ὅμως ἀναζητοῦμεν ἐν αὐτῇ τὸ ποθοῦμενον. Μακρὰ οὔσα, διὰ πολλῶν λόγων ἀποδύρεται τὰς ζημίας καὶ καταστροφὰς καὶ τοὺς ἐξ ἐθνῶν διωγμοὺς τῶν ὀρθοδόξων, ὅτι παρώρισαν τὸν Κύριον καὶ Θεόν, ὄντα δίκαιον ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησε καὶ ποιεῖ· διὸ καὶ τὴν ἰκεσίαν πρὸ τοῦ τέλους προσάγει· «Παῖδευσον ὁ φιλόανθρωπος φιланθρώπως ἡμᾶς ἐν ἐλέει καὶ μὴ ἐν θυμῷ. Ταχὺ προκαταλαβέτω-

σαν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, οἱ οἰκτιρμοὶ σου ἡμᾶς. Γνώτωσαν ἄθεοι τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἄμαχον δύναμιν τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ. Καὶ μνήσθητι, Κύριε, τῆς κληρονομίας σου ἐν ἐλλείψει καὶ οἰκτιρμοῖς. Μνήσθητι καὶ παντὸς τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος. Μνήσθητι τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν καὶ ὑψώσον τούτων τὴν δεξιάν· ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· λάλῃσον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· εἰρήνην αὐτοῖς δώρησαι βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον.....» Εὐχεται κατόπιν ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου, τοῦ παλατίου, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἵνα μνησθῇ τούτων Κύριος, ὡς καὶ διαφυλάξεως τῆς πόλεως ἀπὸ πάσης ἐπηρείας καὶ βλάβης καὶ δυστυχίματος· καὶ προστίθῃσιν ἐν τέλει γενόμενος τῆς εὐχῆς· «Εὐλόγησον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου τὸν στέφανον, καὶ ἐνιαυτὸς γένοιτό σοι τῷ Κυρίῳ δεκτὸς, καὶ ἡμᾶς καταξιώσον περαιῶσαι λυσιτελῶς τὴν τοῦ χρόνου τούτου περιόδον καὶ ἅπασαν τὴν ζωὴν ἡμῶν»—τοῦτο καὶ μόνον περὶ τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς διανύσεως τοῦ ἐνιαυτοῦ λέγων, οὐδὲν δὲ περὶ συγγνώμης ἀμαρτιῶν.

Νεωτέρα ταύτης εὐχῆς ἐν χειρογράφῳ κειμένῃ τῆς μονῆς Λαύρας τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει καὶ αὐτῇ, καθὼς καὶ ἡ τοῦ πατριάρχου Ἀθανασίου (ἀριθμ. 1265 καὶ 1503), φαίνεται μοι γραφεῖσα ὑπὸ Φιλοθέου τοῦ πατριάρχου. Κεῖται ἀμέσως ὑπὸ τὰς εὐμενεῖς ὁψεις τῶν ἀναγνώστων ἡμῶν, οὓς ἡ ἐπιγραφὴ μόνη διδάσκει ὅτι ἡ εὐχὴ ἐπικαλεῖται μὲν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς Ἰνδίκτου τὴν θείαν εὐλογίαν καὶ εὐμένειαν, ἀλλ' ἠδύνατο πατριάρχης ἢ ἐπίσκοπος ἢ ἀπαγγέλλῃ ταύτην ἐν ὅλῳ τῷ μηνὶ σепτεμβρίῳ καὶ καθ' ὅλον τὸν ὀκτώβριον ἐν λιταῖς, Ἔστι δ' αὕτη·

Εὐχὴ λεγόμενη ἐν τῇ λιτῇ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἰνδίκτου· λέγεται δὲ καὶ παρ' ὅλον τὸν σепτεμβρίον, ἢ καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὀκτωβρίου, λιτῆς γενομένης.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τῷ ζῶντι καὶ ἐνυποστάτῳ σου Λόγῳ, καὶ τῷ συμφυεῖ καὶ ζωοποιῷ καὶ ὁμοτίμῳ σου Πνεύματι, τὴν νοητὴν καὶ τὴν ὁρωμένην σου κτίσιν ἀρρήτῳ περιουσίᾳ δυνάμει ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος ῥήματι μόνῳ παραγάγων· καὶ τὸν μὲν ἥλιον εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, τὴν δὲ σελήνην θέμενος εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τῇ εὐκόσμῳ τῶν μεγάλων τούτων φωστήρων τάξει καὶ διαδοχῇ μέτρα καὶ κανόνας ἰσομοιρίας ἡμέραις καὶ νυκτὶ δούς, καὶ ταῖς ἐπαλλήλαις ταύταις τροπαῖς καὶ κρᾶσεσι τῶν μεγάλων στοιχείων, διὰ τῆς δοκού-

σης ἀνωμαλίας, τὴν ἀρίστην εὐκοσμίαν καὶ ἰσότητά τῃ κόσμῳ σου χαριζόμενος πρὸς ὑπηρεσίαν καὶ ζωὴν τοῦ κατ' εἰκόνα ἡν δημιουργηθέντος καὶ τιμηθέντος ἀνθρώπου· αὐτὸς, πάντῃ δέσποτα, καὶ τὴν εἰσοδὸν ταύτην τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον· ὁμβροὺς ἀγαθοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαίαν τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τοὺς δὲ πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, οὓς βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς ἐδικαίωσας, ἐν ὀρθοδοξίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ὑγιείᾳ διαφύλαξον· περὶζῶσον αὐτοὺς ἐξ ὕψους τὴν σὴν ἀήττητον δύναμιν· ὑπόταξον αὐτοῖς τὰ βάρβαρα ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα πάντα ἐχθρὸν ἀλλόφυλόν τε καὶ ἐμφύλιον ὑπὸ τοὺς πόδας συντριβῆναι ταχέως εὐδόκησον, εἰρήνην ἀστασίαστον καὶ λαμπρὰν καὶ ζωῆς μήκος αὐτοῖς χαριζόμενος· ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἡρεμον καὶ ἡσυχίαν βίον ἐν εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι ζήσωμεν, οἰονεῖ τινας λύμης, τῆς χρονίου ταύτης ἀπαλλαγέντες περιφορᾶς καὶ συγχύσεως. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν θεηγόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· νῦν καὶ ἀεὶ . . .

Τὸ περιεργότερον πάντων ἐστὶν ὅτι καὶ ἐν τοῖς μετὰ τὴν ἄλωσιν χρόνοις εἰς οὐδὲν τῶν ἐντύπων βιβλίων, τῶν δυναμένων ἡμᾶς ὀδηγεῖν πρὸς τοῦτο, φαίνεται τις ἀκτὶς φωτὸς ὀδηγοῦσα τὸν ποθοῦντα ἵνα εὕρῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου μέρους τῆς ἐορτῆς, τοῦ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ. Αὐτὸ τὸ Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τὸ συνταχθὲν μὲν ὑπὸ Κωνσταντίνου πρωτοψάλτου, εἰς ὃν ἱκανὴν ὕλην ἐχορήγησαν οἱ πατριάρχαι Κωνσταντίνος Α' καὶ Γρηγόριος ΣΤ', ἐκδοθὲν δὲ τῷ 1838, σιωπᾷ περὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ μάλιστα μέχρι τοῦ παρασχεῖν ὑπόνοιαν ὅτι λιτότερον διεξήγετο κατὰ τοὺς τότε χρόνους ἢ πατριαρχικὴ τελετή· διότι, ἀναγράφον ἐν τέλει τὰς ἐορτάς, ἐν αἷς ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἵσταται ἐν τῷ θρόνῳ, παραλείπει τὴν πρώτην σепτεμβρίου, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 8 τοῦ μηνός. Καὶ ἐν τούτοις ἡ πατριαρχικὴ τελετὴ διεξήγετο ὡς καὶ σήμερον ἢ καθ' ὅμοιον τρόπον. Πλεῖον δὲ χέει σκότος ἢ δευτέρα τοῦ Τυπικοῦ ἔκδοσις, οὔτε περὶ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς τελετῆς ἀναφέρουσα τι, οὔτε τὴν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν χοροστασίαν, ἐνῷ τοσαύτας εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν ποιεῖται προσθήκας· ἐπὶ παραδείγματι, εἰσάγει τὰς ἐν τῇ πρώτῃ παραλειπομένας τυπικὰς διατάξεις περὶ τῶν ἐορτῶν τῆς 3, τῆς 5, τῆς 7, τῆς 12, τῆς 15 καὶ τῆς 20 τοῦ σепτεμβρίου, καθὼς εἰσάγει καὶ εἰς τὸν ὀκτώβριον τὰς τῆς 9, τῆς 18 καὶ τῆς 23, εἰς τὸν νοέμβριον τὰς τῆς 1 καὶ τῆς 3, εἰς τὸν δεκέμβριον τὴν τῆς 27, καὶ εἰς τοὺς ὀκτῶ λοιποὺς μῆνας. Ἀλλὰ, μετατυπούσα ἡ Μ. Ἐκκλη-

σία καὶ τὴν ἀναγραφὴν τῶν ἑορτῶν, ἀκαθ' ἃς ἴσταται ὁ παναγιώτατος ἐν τῇ οἰκουμένικῃ αὐτοῦ θρόνῳ, παραλείπει τὴν χοροστασίαν τῆς ἑορτῆς τῆς Ἰνδίκτου, ἐνῶ σημειοῖ τὴν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἁγίας Εὐφημίας τοῦ Ὄρου κατὰ τὴν 11 ἰουλίου. Χρονογράφοι δ' ἐκκλησιαστικοὶ καὶ ρήτορες πολυφθογοὶ ἅλαλοι μένουσιν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ. Καὶ ἐν τούτοις ἡ πατριαρχικὴ τελετὴ ἐγένετο ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς 10' ἑκατονταετηρίδος, ἴσως δὲ καὶ ἐν κύκλῳ οὐχὶ τοσοῦτον εὐρεῖ προηγουμένως.

*

Ἡ τελετὴ τῆς Ἰνδίκτου περιορίζετο παρὰ βυζαντινοῖς εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ λειτουργίαν, ὡς ἔστιν εἰκάσαι, καὶ εἰς τὴν λιτὴν «εἰς τὸ πορφυροῦν κίονιον» ἢ εἰς τὴν πατριαρχικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου τῶν Οὐρβικίου, ἀπηγγέλλετο δὲ τις εὐχὴ κατὰ τὴν λιτὴν, οὐχὶ χάριν τῆς Ἰνδίκτου, καθὼς ἡ ἐπιγραφὴ τῆς εὐχῆς τοῦ πατριάρχου Φιλοθέου δείκνυσιν. Ἀλλ' ἡ ἡμέρα τῆς 1 Σεπτεμβρίου παρὰ βυζαντινοῖς ἦν ἐργάσιμος, οὔτε δὲ τὰ δικαστήρια τοῦ κράτους ἤργουν, οὔτε τὰ δημόσια καταστήματα, ὡς εἰκάζω.

Εἴπερ ἐτέλουν οἱ ναοὶ μνημόσυνα, μαρτυρίαν οὐδεμίαν εὗρον· γινώσκω δὲ μόνον ὅτι τῶν Στουδιτῶν ἡ περιώνυμος μονὴ μνημόσυνον ἐτέλει κοινὸν, ὡς ὁ ἱερός αὐτῆς ἡγούμενος Θεοδώρος ἀφηγγεῖται. Ἡ μαρτυρία αὕτη μόνη δύναται ἵνα χειραγωγήσῃ ἡμᾶς ἐγκύρως εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τῆς καθιερώσεως καὶ καταγωγῆς τοῦ δευτέρου μέρους τῆς πανηγύρεως τῆς Ἰνδίκτου καθὼς ἄγεται παρ' ἡμῖν, ἀναγινωσκομένης τῆς ἡμῖν γνωστῆς συγχωρητικῆς εὐχῆς. Ὀλίγαι γραμμαὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ Θεοδώρου μαρτυρίας ἀκοῦσιν ἡμῖν, διότι οἱ τὴν σχετικὴν ἐπιστολὴν πᾶσαν μελετήσαι θέλοντες εὐρίσκουσιν αὐτὴν ἐν γ' τόμῳ τῆς τοῦ Migne Πατρολογίας (στίλη 953): «Καὶ μὴν διὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀρχὴ τε τῆς Ἰνδίκτου καὶ διὰ τῆς ἐν τῇ Πεντηκοστῇ πολυμερείας ἐπιτελεῖν ἡμᾶς κοινῶς τὰ μνημόσυνα πάντων τῶν κηδευθέντων» γράφων ἐστὶ σαφέστατος, καὶ ἐξ ὧν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς «εἰς τὴν διακονίαν τῶν ἀπρονοήτων» παραινεῖ, μαρτυρῶν ὅτι τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ἀπρονοήτων ἐποιοῦντο οἱ τοῦ Στουδίου μοναχοὶ τὰ μνημόσυνα. Καὶ τὸ μὲν μνημόσυνον τῆς Πεντηκοστῆς ἦν ἥδη γνωστὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἦν δὲ καὶ πάσαις ταῖς κατὰ τόπον χριστιανικαῖς παροικίαις εἰθισμένον· τὸ δὲ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ

τῆς Ἰνδίκτου τῇ τῶν Στουδιτῶν ἐπιφανεστάτῃ μονῇ ἴδιον, ἥτις «ἐκ τῆς συνεισφορᾶς ἐν ταύτῳ καὶ παρακλήσεως σωματικῆς ἀγάπην» ἐποίει, δίχα πολυοινίας, δίχα πολυφαγίας, τράπεζαν παρατιθεῖσα. Ἡ ἱερὰ συνήθεια τῆς ἁγίας τοῦ Στουδίου μονῆς ὑπομνησκει μὲν ἡμᾶς ἐν τινὶ μέτρῳ τὰ σήμερον ἐν τῷ Πατριαρχείῳ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τελούμενα, πείθει δὲ με ἵνα φρονῶ ὅτι, κατὰ χρόνους πολλῶν τοῦ ἱεροῦ Θεοδώρου μεταγενεστέρους, ἀπὸ τῆς μονῆς ταύτης εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἦτοι τὴν Ἀγίαν Σοφίαν παρελήφθη, καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν εἰς τὸν ἐκάστοτε πατριαρχικὸν ναόν. Μνημόσυνα σήμερον οὔτε ὁ πατριαρχικός οὔτε ναὸς ἕτερος τελεῖ, πολὺ πιθανῶς διότι πάντες οἱ πιστοὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὰ νεκροταφεῖα τὰς συνάξεις ποιούμενοι κοινῇ συνεσιδῶνται, κατ' ἔθος ἀρχαῖον τῇ Μ. παρασκευῇ γινόμενον ἄλλοτε καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς τὴν 14 Σεπτεμβρίου μετενεχθέν. Λέξεις δὲ τινες τῆς ἐπιστολῆς τοῦ μακαρίου Θεοδώρου «εἰς τὴν διακονίαν τῶν ἀπρονοήτων» ὁδηγοῦσιν ἡμᾶς πλησιέστερον τῇ πατριαρχικῇ τελετῇ τῆς Ἰνδίκτου: «..... τὴν ὁσίαν ταύτην τελετὴν ποιήσασθαι (τὸ μνημόσυνον δῆλον οὖν), οὕτως ἐπὶ τὴν τῆς τραπέζης ἵεναι χρείαν, **προδαναγινωσκομένου ἥδη τοῦ τόμου**, ὡς ἂν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς τροφῆς ἡμῶν τὰ ἀρεστά Κυρίῳ μεταδιώκειν». Καὶ τὴν μὲν ἐρμηνείαν τῆς περὶ «τόμου ἀναγινωσκομένου» διατάξεως σιωπᾷ, διότι γράφει πρὸς εἰδότας, αὐτὸς δ' ὁ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Θεοδώρου μεταφράστῃς ἠγνόησε γράψας «Adjuncta jam libri lectione», δυνάμεθα ὅμως εἰπεῖν ὅτι ἀνεφέρετο εἰς τὸ σύνολον τῆς ἱερᾶς τελετῆς, τὸ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς δῆλα δὴ μνημόσυνον. Πρέπει δὲ ἵνα σημειώσωμεν ἐνταῦθα ὅτι τὸ μνημόσυνον ἐγένετο οὐχὶ χάριν τῶν ἀδελφῶν τῆς τοῦ Στουδίου μονῆς, ἀλλὰ χάριν τῶν μὴ κατατεταγμένων ἐν τῇ ἱερᾷ τῶν Στουδιτῶν ἀδελφότητι, χάριν τῶν ὀρθόδοξων, ὑπὲρ ὧν εὐχὴ σήμερον ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ πατριάρχου συγχωρητικὴ. Δυστυχῶς, ἡ 24 κατήχησις τοῦ ἱεροῦ Θεοδώρου οὐδὲν ὑπομνησκει περὶ μνημοσύνου.

(ἔπεται συνέχεια)

M. I. Γ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον.

Προσκαλοῦνται οἱ Σόλων Χρ. Ζωγράφος καὶ Γεώργιος Χρ. Ζωγράφος, ἀμφότεροι εἰσοδηματῆται, ὑπὲρ οὓς ὁθωμανοὶ, διαμένοντες ἐν Ἀθήναις, ὅπως ἐμφανισθῶσιν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπων νομίμως διωρισμένων πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐδρεύοντος Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου τὴν πρώτην δικάσιμον τετάρτην καὶ ὥραν 9ην τῆς πρωίας εὐρωπαϊστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας κλήσεως, ὡς ἐναγόμενοι ὑπὸ 1) τῆς κοινότητος Κεστορατίου, 2) τῆς ἐν Φαναρίῳ Μεγάλης τοῦ Γ. Σχολῆς, 3) τοῦ ἐν Πριγκήπῳ Ἐθν. Ὁρσανοτροφείου, 4) τῶν ἐν Ἐπταπυργίῳ Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων, 5) τῆς ἐν Πέραν Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν, 6) τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς ὁρθοδόξου κοινότητος Σταυροδρομίου, 7) τοῦ Παρθενάγωγείου τῆς ὁρθοδόξου κοινότητος Σταυροδρομίου, 8) τῆς Κεντρικῆς ἐφορίας τῆς ὁρθοδόξου κοινότητος Πέραν καὶ 9) τῆς ἐν Φαναρίῳ Λέσχης Μνημοσύνης, διὰ τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου αὐτῶν Μιχαήλ Γ. Θεοτοκᾶ, ἐξαιτουμένων διὰ τῆς ἀπὸ 10 αὐγούστου ἐ. ε. ἀγωγῆς αὐτῶν τὴν καταδίκην τῶν ἐναγόμενων ἵνα πληρώσωσιν αὐτοὺς ἀνὰ λίρας 6855 ἕκαστος ἐντόκως πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τοῦ αὐγούστου 1898 μέχρι ἐξοφλήσεως ὡς καὶ τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη καὶ τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβήν. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτῶν ἀγωγήν δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτῶν. Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιεύσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἀκροπόλεως» καὶ «Ἐμπρός».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1905

ὁ πρόεδρος

† ὁ Κυζικίου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ὁ γραμματεὺς 2
Π. Δ. Νικολόπουλος

ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Κωνσταντῖνος Σεραφεῖμ, χριστιανὸς ὁρθόδοξος, ὑπὲρ οὓς ὁθωμανὸς, τῶς μὲν ὑπάλληλος ἐν Κωνσταντινουπόλει, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2αν εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐκυτοῦ συζύγου Δομνίκης Κ. Σεραφεῖμ, χριστιανῆς ὁρθοδόξου, τὰ οἰκιακὰ μετερχομένης, ὑπὲρ οὓς ὁθωμανῆς καὶ κατοικοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή περὶ λύσεως γάμου δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιεύσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος»

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1905.

ὁ πρόεδρος

† πρ. Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ὁ γραμματεὺς 1
Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ

Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ὁ Βασίλειος Δημητρίου, ἐκ τῆς πόλεως Σηλυβρίας ὁρμώμενος, ὑπὲρ οὓς ὁθωμανὸς, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 3 τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Σηλυβρίας αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Διαμάντης, χριστιανῆς ὁρθοδόξου καὶ ὑπηκόου ὁθωμανῆς ἐν Σηλυβρίᾳ, ἐπὶ διαζεύξει. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιεύσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

Ἐν Σηλυβρίᾳ τῇ 18ῃ 7)βρίου 1905.

1

ὁ πρόεδρος

Πρωτοδύγκελλος Διονύδιος

ὁ γραμματεὺς
Οἰκονόμος Σέργιος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

Πνευματικὸν δικαστήριον.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγόμενου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεὶ Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 132, καὶ ἡμερομ. 2 δεκεμβρίου 1904 ἀγωγήν τῆς ἐναγούσης Μαγκαφῶς Χ' Παπᾶ ἐξ Ὀλύμπου τῆς νήσου ταύτης ὡς νόμιμον καὶ βέβαιον.

Καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον Κομνηνὸν Β. Κ. Π' Βασίλην εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἐπὶ τέτραετιαν ζωτροφῆς τῆς ἐναγούσης καὶ τῶν τριῶν τέκνων τῆς ἀνερχομένης εἰς γρᾶς. 5050, ὡς καὶ εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀπὸ τοῦδε ζωτροφῆς αὐτῶν ἀνὰ γρ. 2000 κατ' ἔτος μέχρι οὗ ἤθελε μεριμνήσει περὶ αὐτῶν, κερυττομένης ὑπευθύνου ἀπάσης αὐτοῦ τῆς ἐν Ὀλύμπῳ εὐρισκομένης κτηματικῆς περιουσίας προνομοιούχως παντὸς ἔλλου χρόνου του.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἁλλεπαλλήλοις φύλλοις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρουσίας ἀποφάσεως.

Ἐποτίθησι τῷ ἐναγόμενῳ τὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρουσίας ἀποφάσεως ἀνιόντα εἰς γρ. 273.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

Ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Καρπάθου, τῇ 11 φεβρουαρ. 1905.

ὁ πρόεδρος

3

† Ὁ Καρπάθου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

ὁ γραμματεὺς
Φρ. Σακελλαριάδης

Λήξαντος τοῦ Α' ἑξαμήνου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους τοῦ φύλλου ἡμῶν, παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν τὰς συνδρομὰς αὐτῶν καθυστεροῦντες ὅπως σπεύσωσιν ἵνα ἀποστείλωσιν αὐτὰς ἀνυπερθέτως.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τ. 426499